

i Sammenligning med de danske Arbejdere. Jeg synes ikke, at der er nogen logisk Forbindelse mellem disse to Forhold. En saadan privilegeret Stilling ønsker det ærede Medlem tilsikret udenlandske Arbejdere ved sit første Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Lovens Bestemmelser ogsaa skulle omfatte de udenlandske Arbejdere, der ere fæstede som Tyende. I den nu gældende Lov er Forholdet jo det, at de udenlandske Arbejdere, der ere fæstede som Tyende, ere undtagne fra Lovens Bestemmelser, og Hensigten hermed har dog utvivlsomt været den, at man ikke vilde tildele de udenlandske Arbejdere den privilegerede Stilling, som de vilde opnaa, naar de skulde kunne henholde sig baade til Tyendeloven og til Loven om udenlandske Arbejdere. Jeg behøver ikke at pege paa, at der er forskellige Foranstaltninger, Forsikring af deres Ejendele mod Ildsvaade, et regelmæssigt Tilsyn o. s. v., der altsaa vilde komme dem til gode som et særligt Privilegium i Sammenligning med, hvad det danske Tyende kan kræve. Nu siger det ærede Medlem, at der er Anledning til at kræve dette, fordi de udenlandske Arbejdere ere ganske ukendte med Tyendelovens Forskrifter og ganske ukendte med Forholdene her i Landet. Nej, det er netop det, der ikke er Tilfældet, thi de udenlandske Arbejdere, der fæste sig som Tyende, ere behørigt orienterede i saa Henseende. De have været her i Landet og prøvet Arbejdsforholdene her, kende dem i al Almindelighed, og de kende som Regel specielt Arbejdsforholdene paa det Sted, hvor de fæste sig som Tyende. I det hele taget maa man erindre — og det er ganske nødvendigt at holde sig det for Øje for at kunne bedømme hele dette Forhold —, at de Arbejdere, der komme hertil, ere ikke Mennesker, der staa hjælpeløse, venneløse og ukendte. I de Egne, hvor disse Arbejdere ere til Stede i større Tal, mødes de regelmæssigt hver Søndag i Hundredvis og udveksle Anskuelser om Arbejdsvilkårene. De have deres landskendte Landsmænd, som de kunne henvende sig til og sidst, men ikke mindst, deres Præster, som de betragte som deres naturlige Talsmænd og Beskyttere. Maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at fra de katolske Præster i Maribo er der, som det ærede Medlem ogsaa ved, fremkommet en Skrivelse, hvori der peges paa forskellige Foranstaltninger, man fra den Side ønskede gennemførte i Forbindelse med den her foreliggende Revision. Samtlige saadanne fremsatte Ønsker ere tagne til Følge, og

det er mig bekendt, at disse de udenlandske Arbejders naturlige Talsmænd have erklæret sig i høj Grad tilfredse med det her foreliggende Forslag til Revision af Loven.

Det ærede Medlem henpeger i sin Betænkning paa, at „saa godt som samtlige Politimestre“ i den Landsdel, hvor disse Arbejdere findes i størst Omfang, udtale sig for Ønskeligheden af, at ogsaa Tyendet skal falde ind under Lovens Bestemmelser. Maa jeg bemærke, at der foreligger Erklæringer om Loven fra 11 Politimestre i Lolland-Falster Stift — det er den Landsdel, forudsætter jeg, som det ærede Medlem sigter til —, og saa vidt jeg har kunnet se, er der kun 3 af disse, som have udtalt sig for, at Tyende ikke skulde have en Undtagelsesstilling overfor denne Lov. Men 3 Mand af 11 synes det mig dog ikke, at man med fuld Føje kan betegne som saa godt som samtlige disse. Og naar saa endvidere de paagældende Politimestre henpege paa, at Loven, saaledes som den nu er affattet, aabner Adgang til Omgaaen af den i vid Udstrækning, saa kan en saadan Betragtning teoretisk set være rigtig, men i Praksis tror jeg rigtignok ikke, det har noget at betyde. Thi, som jeg allerede har høvdet, ere de paagældende meget vel orienterede, inden de tage Tjeneste som fast Tyende; de vide, hvad de gaa ind til, og de vide ogsaa nøje, hvor de skulle søge Raad og Vejledning for det Tilfælde, at den overtagne Plads maatte vise sig at være af den Beskaffenhed, at de tiltrænge Raad og Støtte for at faa deres fulde Ret tilmaalt. Derfor har Udvalgets Flertal ikke kunnet slutte sig til det ærede Medlems Forslag, og det saa meget mindre, som der i Motiverne til Lovforslaget af Ministeriet er givet en Definition, som man fra Politimestrenes Side særlig har efterlyst, nemlig af, hvad der skal forstaaes ved et Tyendeforhold. Grænsen kan jo der være noget flydende og vanskelig at trække op, men det forekommer mig, at Ministeriet optrækker Grænsen klart og koncist, naar det siger, at et Tjenesteforhold kun da anerkendes som et Tyendeforhold, naar der tildeles de udenlandske Arbejdere Kost og Logis, i det hele ganske i Sidestilling med de danske Arbejdere.

Det ærede Medlem har dernæst i sit Ændringsforslag Nr. 5 til § 4 krævet, at der i Kontrakten skal dels paa Dansk, dels paa Arbejdernes Hjemlands Sprog være angivet, hvem der er Tilsynsmand paa det paagældende Arbejdssted, og det ærede Medlem hævder jo, at disse Tilsynsmænd